

лътото, притоцитъ пресъхватъ и крокодилътъ не може да се върне къмъ мѣстото, отдето е дошълъ. Тогава той се зарива въ тинята и чака да завалятъ дъждоветъ. Единъ така заровенъ крокодилъ е намѣренъ на 20 км. далеко отъ рѣката.

Женскиятъ крокодилъ презъ годината два или три пжти снася яйца, голѣми колкото на гжска, покрити съ твърда черупка. Самъ крокодилътъ изкопва малка яма и въ нея снася 20—100 яйца, които покрива съ пѣсъкъ и сухи листа. Отъ време на време той наглежда яйцата си, за да види, дали е дошло време за излупването имъ. Когато малкитъ крокодилчета се развиятъ въ яйцата, тѣ започватъ да пицятъ. Това показва, че е време да излѣзатъ отъ черупката. Това, обаче, сами не могатъ да направятъ, защото сж затрупани съ пѣсъкъ. Като чуе писъка, крокодилътъ открива яйцата и следъ три дни отъ тѣхъ се излупватъ малкитъ, които бързатъ вече къмъ рѣката; тамъ всѣко се грижи вече само за себе си. Новоизлупенитъ крокодилчета сж голѣми като гущери и зли: като ги вземете въ ржка, тѣ се опитватъ да ви хапятъ.

Нѣма нищо привлѣкателно въ крокодила. Но защо старитъ египтяни сж го обожавали. Една легенда казва, че единъ египетски фараонъ билъ подгоненъ отъ собственитъ си кучета. Фараонътъ се спасилъ въ едно езеро, отдето билъ пренесенъ отъ единъ крокодилъ. За благодарностъ, фараонътъ наредилъ, крокодилътъ да се счита като свещено животно. Друга легенда казва, че египтянитъ почитали крокодилитъ, защото тѣ прѣчели на разбойниците отъ Ливия и Арабия да минаватъ Нилъ, и